

‘Hoe zou
dat zijn?’

En
verder

‘Als je ouder bent, weet je beter wat je wilt, luister je beter naar je gevoel en kun je gemakkelijker omgaan met cliënten, hoge werkdruk en lastige zaken’

Suzanne van Viersen-Specht begon meer dan twintig jaar geleden als receptioniste op een notariškantoor in West-Friesland. Nu is zij kandidaat-notaris. Niet zozeer door ambitie gedreven, maar door nieuwsgierigheid naar de volgende stap.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

‘Sinds vorig jaar ben ik kandidaat-notaris bij WFO Netwerk Notarissen in Enkhuizen en Grootebroek. Ik zit in de beroepsopleiding met studiegenoten die de basisschoolleeftijd hadden toen ik al in het notariaat werkte. Ik deed mavo, toen havo en vervolgens wist ik niet wat ik wilde doen, dus ging ik als au-pair naar Londen. Daar ben ik anderhalf jaar gebleven, in twee gezinnen. Een geweldige tijd. Ik heb volop musicals bezocht. Terug in Nederland ging ik aan het werk. Blikjes kattenvoer inpakken. Maar daar kon ik na een halve dag vertrekken, want ik was niet snel genoeg. Na een korte periode als gymjuf, schoonmaakster en verkoop-medewerkster kwam ik via via op een notariškantoor terecht als receptioniste. Cliënten ontvangen, koffie maken, dossiers aanmaken. Ik vond het leuk.’

INHOUDELIJKE KANT

‘Vanaf de zijlijn hoorde ik steeds meer over de inhoudelijke kant van het notariële werk. Dat wekte mijn interesse. Ik was nieuwsgierig hoe je het juridische vertaalt naar de menselijke verhoudingen. Hoe werkt dat? En zou ik dat kunnen? Ik nam de proef op de som en startte in 2001 met de klerkenopleiding van de Stichting Opleiding Medewerkers in het Notariaat, een opleiding die inmiddels niet meer bestaat. Dat was een degelijke opleiding, waar je alle vakken kreeg die je voor de notariële praktijk nodig hebt. Je ging diep op de stof in. Eens in de twee weken ging ik op zaterdag naar Utrecht voor de lessen. Daarnaast was er natuurlijk huiswerk. Als klerk in opleiding, op een ander kantoor dan waar ik receptioniste was, kreeg ik alle kansen. Toen ik ruim een jaar bezig was, kwam er een cliënt op

kantoor voor een koopovereenkomst. De koopovereenkomst met alles wat daarbij hoort, was in de opleiding uitvoerig behandeld. De notaris was onverwacht weggeroepen. Een kandidaat was er niet. Toen sprong ik in het diepe en heb ik de bespreking met de cliënt gedaan, waarbij ik tussendoor telefonisch terugkoppelde met de notaris. Geweldig vond ik het. Het staat me nog helder voor de geest.’

LAATBLOEIERS

‘Na de opleiding heb ik nog tien jaar op dat kantoor gewerkt. Ik had het prima naar mijn zin. Toch begon het een jaar na mijn examen van de klerkenopleiding alweer te kriebelen. Ik zag wat kandidaat-notarissen deden en vroeg me af hoe dat zou zijn. Of ik dat zou kunnen. Zo vatte ik het plan op te gaan studeren. Daar heb ik toen uitvoerig met mijn man over gesproken, met wie ik al twintig jaar samen ben, maar pas sinds drie jaar getrouwd. Ik ben in meerdere opzichten een laatbloeiër. Omdat ik geen vwo-diploma had en de klerkenopleiding niet als equivalent gold, kon ik niet bij een reguliere universiteit terecht. Wel bij de Open Universiteit. Ik bestelde modules en haalde mijn propedeuse in twee jaar. Daarna ben ik naar de Vrije Universiteit in Amsterdam gegaan. Het was druk, want ik ben altijd fulltime blijven werken. Ik vond mijn werk veel te leuk om parttime te gaan doen. Gestaag vorderde ik met de studie. Ik keek nooit vooruit naar de eindstreep, dat was te ver weg. Altijd bekeek ik de studie per module. Het bleef goed gaan, ik haalde alle vakken. Ik had niet per se de ambitie om kandidaat-notaris te worden. Natuurlijk dacht ik daaraan, maar inmiddels had de crisis toegeslagen. Ik ben gewoon doorgegaan

met de notariële studie en dacht: als ik geen kandidaat-notaris kan worden, zie ik wel weer. Met rechten kom je hoe dan ook aan de slag.’

NIUWSGIERIG

‘In 2015 kwam het einde van de studie in zicht. De crisis was voorbij, de markt trok aan en ik had behoefte om te zien hoe andere notarissen werkten en hoe het er op een groter kantoor aan toging. Bij WFO Netwerk Notarissen werd ik kandidaat-notaris-in-spe. Na mijn afstuderen in 2017 werd ik kandidaat-notaris en begon ik met de beroepsopleiding. Met mijn veertig jaar was ik wel wat ouder dan de meeste studiegenoten. Ik vind het knap hoe zij dit werk kunnen doen op zo’n jonge leeftijd. Als ik terugkijk, had ik het niet anders willen doen dan op deze manier. Als je ouder bent, weet je beter wat je wilt, luister je beter naar je gevoel bij de keuzes die je maakt en kun je gemakkelijker omgaan met cliënten, hoge werkdruk en lastige zaken. Ik heb natuurlijk veel ervaring. Er zullen niet veel notarissen zijn die precies weten hoe de kopiëermachine werkt. Door mijn praktische achtergrond heb ik hier nog wel handigheid in, maar ik merk dat dit wel naar de achtergrond raakt. Ik ben trots op wat ik heb bereikt, maar zó bijzonder vind ik het nu ook weer niet. Ach, ik ben opgegroeid in West-Friesland. Wij zeggen: doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg. Ik heb dit pad niet gekozen omdat ik door ambitie werd gedreven, maar omdat ik steeds nieuwsgierig was naar hoe de volgende stap zou zijn. En nu? Ik ben natuurlijk heel benieuwd hoe het zou zijn om notaris te zijn. En ondernemer! Wie weet ...’ ■